

РЕШЕНИЕ

№ 134

-, 21.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – С., XII-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесет и декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: И.Р.

при участието на секретаря В.П.

като разгледа докладваното от И.Р. Гражданско дело № 20225530101058 по описа за 2022 година

Предявени са искове с правно основание чл. 45, във вр. с чл. 52, и чл. 86 ЗЗД.

Ищецът - твърди в поправената си искова молба, че работел към -, като - в -. На - г., около -, изпълнявал задълженията си - и минавайки - по улица „-“, в близост до кръстовището с ул. „-“, в гр. С., констатирал, че - -, с рег. № -, на улица „-“, в близост до кръстовището с ул. „-“, в гр. С., бил паркиран в лявата част на пътното платно, в посока север, където било забранено паркирането, тъй като улицата била с -. Предприел действия за налагане на предвидената санкция на МПС, а именно - за извършеното нарушение с бланков № -. В близост до мястото, където бил паркиран автомобила, имало лице, което монтирало - -. В момента, в който се готвел да залепи фиша на стъклото на автомобила, лицето, което работело и за което по-късно разбрал, че било ответника, дошло при него, държало се агресивно, взело фиша от ръцете му и го хвърлило на земята. Опитал се да му обясни, че бил извършил административно нарушение и налагането на санкцията било негово задължение, но лицето продължавало да се държи агресивно и между тях избухнал словесен конфликт, който впоследствие и вследствие на агресивното поведение на лицето преминал във физически сблъсък. Ответникът му нанесъл няколко удара с ръце и крака по тялото, като ищецът се опитвал да се защити. Конфликтът бил прекратен благодарение на намесата на минаващи наблизо мъже. Понеже имал наранявания и кръвотечение от носа по сил съдебен лекар, който го прегледал и му издал съдебномедицинско удостоверение на живо лице № - г., което предоставил на полицейските -и при даване на обяснения относно случилото се. Видно било от същото удостоверение, му били нанесени видими следните травматични

увреди, а именно: -, като тези травматични увреждания му били причинили болка и страдание. Понеже не се чувствал добре и -, на - г. отишъл на преглед при -. Установило се, че имал закрито счупване на носа, като се констатирала „-“. Понеже болките не отшумявали, на - г. извършил и преглед при специалист, който направил същите констатации и му предписал лечение. Преживявал случилото се тежко. Наложило се на същата дата да извърши и преглед относно - си състояние. Отново му било предписано -. Наложило се да ползва отпуск поради временна неработоспособност в общ размер от 34 календарни дни. Било образувано БДП № - г. по описа на Р., пр.пр. № -/- г. по описа на Р. за което не бил уведомен, въпреки че имал според него качеството на пострадал. С постановление № -/- г. на прокурор в Р. досъдебното производство било прекратено с указание за налагане на санкция по У. и изпратено на компетентния орган за предприемане на съответните действия, като Р. била разгледала единствено хипотезата на чл. 325 НК, но не и наличието на хипотезата на чл. 130/131 НК. Съставен бил А. № - г., който бил изпратен на РС С.. По образуваното АНД № -- г. било постановено решение № 373/21.12.- г., с което ответникът бил признат за виновен за извършено деяние по У. и му било наложено административно наказание. От описаното му поведение и нанесените телесни повреди претърпял редица негативни преживявания. Изпитвал в началото силни болки. Кръвотечението от носа му не спирало. Чувствал обида от отправените му обидни думи и нанесения му побой, и то защото изпълнявал задълженията си. Изпитвал унижение, уплаха и смущение, възмущение и притеснение относно това, колко време ще му се наложило да не работи. Деянието се осъществило на обществено място и станало достояние на широк кръг от хора. Претърпял съществени неимуществени вреди, които били пряка и непосредствена последица от действията на ответника, които се изразявали в силна физическа болка в началото, за около двадеС. дни, от получените наранявания. Почувствал се обиден и унижен. Претърпял уплаха и смущение, възмущение и притеснение вследствие на претърпяното. С действията си по извършване на противоправно деяние, което нарушавало обществения ред и вследствие на нанесените му обиди и телесни увреди, ответникът му причинил посочените неимуществени вреди, които се изразявали в силна физическа болка от получените наранявания, чувство за обида и унижение, уплаха и смущение, възмущение и притеснение, вследствие на претърпяното и как това щяло да се отрази на личния му живот след това. Вредите му били причинени от ответника виновно, чрез едно противоправно деяние и били пряка и непосредствена последица от същото. Искането е да се осъди ответника да заплати на ищеца сумата от 3000 лева за обезщетение на причинените му непозволено на - г. неимуществени вреди, изразяващи се в силна физическа болка от получените наранявания, немалък период на неработоспособност, чувство за обида и унижение, уплаха и смущение, страх, възмущение и притеснение, пряка и непосредствена последица от извършеното от ответника горепосочено деяние, и законна лихва върху тази сума от - г. до изплащането ѝ, както и сторените по делото разноски.

Ответникът -, с оглед връщането на насрещната му искова молба и прекратяване на производството по нея с определение № 1977/18.07.2022 г., и оставяне без разглеждане с определението по чл. 140 ГПК на отговора му, поради неотстраняване в срок на

нередовностите му, следва да се приеме на основание чл. 101, ал. 3 ГПК, че в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК не е предявявал насрещен иск и писмен отговор, не е взел становище по предявените искове, не е претендирал самостоятелни права и възражения, не е посочил и представил доказателства, а в съдебно заседание, редовно призван, не се явява, не изпраща представител и не взема становище по предявените искове.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в съвкупност с исканията и доводите на страните, взе предвид и настъпилите след предявяване на исковете факти, от значение за спорното право, намери за установено следното:

От показанията на разпитаните по делото свидетели - (л. 61-63), които съдът кредитира, тъй като са непосредствени, последователни и логични, и не противоречат на останалите доказателства (чл. 172 ГПК), преценени в съвкупност с представените от ищеца с исквата му молба и неоспорени от ответника – амбулаторни листове, болничен лист, медицински протокол на ЛКК, съдебномедицинско удостоверение на живо лице № 77- III/- г., решение № 373/21.12.- г. по приложеното а.н.д. № - по описа за - г. на С. районен съд (л. 4-15), представения в последното – А. от 21.12.- г. (срещу констатациите в който, че на - г., около -, в -, на кръстовището на ул. - и ул. -, е извършил непристойна проява, изразяваща се в употреба на - и нанасяне на удари с ръце и крака по - от -, след -, проявата е извършена на публично място, пред повече хора - ответникът не е възразил – л. 7 от а.н.д. № -- г. на С.), заключението на назначената по делото съдебно – медицинска експертиза (л. 68-69), което съдът възприема, поради неоспорването му от страните и липса на противоречие с останалите доказателства, се установи по делото несъмнено, че на - г., около -, на кръстовището на улиците "- и "-" в С., поради съставен му от ищеца, - „-“ в -, ответникът, използвал - и му нанесъл няколко удара с ръце и крака, като случаен минувач и свидетелят - успели да прекратят побоя му, а на място била извикана полиция.

По случая е било образувано, при условията на чл. 356, ал. 3 НПК, бързо досъдебно производство № - г. по описа на П. С., наказателното производство по което обаче е било прекратено с постановление от 06.12.- г. на Р. а копие от същото е било изпратено на началника на П. С. за съставяне на А. по У. и внасяне на преписката за разглеждане в С. районен съд съгласно чл. 3, ал. 1, б. „а“ У. (л. 5-6 от а.н.д. № -- г. на С.). Поради това на 21.12.- г. на ответника е съставен А. по чл. 1, ал. 2 У., а с влязлото в сила на 23.12.- г. решение по приложеното а.н.д. № -- г. на С. районен съд, същият е и признат за виновен в това, че на - г., около -, в -, на кръстовище на ул. - и ул. -, е извършил непристойна проява, изразяваща се в - и нанасяне на удари с ръце и крака по - на -, след -, като проявата е извършена на публично място пред повече хора, с което е нарушил обществения ред и спокойствие на околните, но която му проява, поради своята по-ниска степен на обществена опасност, не представлява престъпление по чл. 325 НК, поради което и на основание чл. 6, ал. 1, б. „а“, във вр. с чл. 1, ал. 2 У., му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева (л. 13-15). Това решение не обвързва съда в настоящото производство, но в същото следва да се вземат предвид и данните за фактическата обстановка в подписания

от ответника акт за констатиране на дребното му хулиганство, както и отразените в останалите документи на посоченото административно производство по У. негови изявления относно фактическите обстоятелства при инцидента, явяващи се от решаващо значение за гражданската му отговорност, поради което съдът ги прецени с оглед всички останали доказателства по делото (Р 166-2011-III г.о. на ВКС, ТР № 85-1966-ОСНК, Р 3388-1982-I г.о.).

В пряка причинна връзка от извършеното от ответника горепосочено деяние, ищецът е получил следните телесни увреждания: - (т. 1 ЗСМЕ, л. 69). Осъществено е к- с продължителност 34 дни (т. 1 ЗСМЕ, л. 69). През същите ищецът е бил в отпуск поради временна неработоспособност (л. 6 и 8-11). В пряка причинна връзка от тези си телесни увреждания ищецът е претърпял силни болки и страдания (по скалата слаби, умерени, силни, много силни, изключителни) с продължителност -, като към момента са налице и остатъчни явления в причинна връзка с травматичните му увреждания, получени на - г., изразяващи се в - (т. 3 ЗСМЕ, л. 69). След като се върнал на работа б- (св. -). Други релевантни доказателства няма представени по делото.

При тези установени по делото обстоятелства, съдът намери, че предявеният главен иск за обезвреда е доказан напълно в своето основание (чл. 45, във вр. с чл. 51, ал. 1 и чл. 52 ЗЗД). По делото се установи от една страна, че на - г., около -, в -, на кръстовището на улиците „-“ и „-“, ответникът е употребил - по отношение на ищеца. Това му деяние е противоправно (чл. 146, ал. 1 НК и чл. 45, ал. 1 ЗЗД). То е и виновно, защото същият не представи доказателства, с които да обори презумпцията на чл. 45, ал. 2 ЗЗД за виновното му извършване, а от установените по делото негови обективирани действия по казани по адрес на ищеца -, се налага извода, че същото му деяние е извършено умишлено, при пряк умисъл, защото е съзнавал напълно, че казва тези унизителни за чеС.а и достойнството на ищеца - в негово присъствие, предвиждал е, че те ще бъдат чути от него, и е искал възприемането им от същия (чл. 11, ал. 2 НК). Те несъмнено са предизвикали у ищеца морални страдания, изразяващи се в огорчение от изпитаното унижение (Р 166-2011-III г.о.). Тези претърпени от него морални страдания представляват неимуществени вреди, пряка и непосредствена последица от извършеното от ответника виновно и противоправно горепосочено деяние, за обезвреда на които той следва да отговаря имуществено пред ищеца (чл. 45, във вр. с чл. 51, ал. 1 и 52 ЗЗД). От друга страна по делото се установи, че на същата дата и място ответникът е и удрял с ръце и крака ищецът, от което последният е получил следните телесни увреждания - -, имащи характер на лека телесна повреда по чл. 130, ал. 1 НК. Това деяние на ответника също е противоправно (чл. 130, ал. 1 НК и чл. 45, ал. 1 ЗЗД). То е и виновно, защото по делото няма доказателства, които да са в състояние да оборят презумпцията на чл. 45, ал. 2 ЗЗД за виновното му извършване, а от установените по делото горепосочени негови обективирани действия по извършването му се налага извода, че също е извършено от него при пряк умисъл, защото е съзнавал напълно, че удря с ръце и крака ищецът, предвиждал е, че това ще му причини горепосочените телесни увреждания, и е искал настъпването им (чл. 11, ал. 2 НК). По делото е установено, че в пряка причинна

връзка от това му виновно и противоправно деяние по чл. 130, ал. 1 НК, ищецът е претърпял силни болки и страдания (по скалата слаби, умерени, силни, много силни, изключителни) с продължителност -, а към момента са налице и остатъчни явления в причинна връзка С.е.зи му увреждания, изразяващи се в - (т. 3 на ЗСМЕ), както и стрес, притеснение и напрежение (св. -). Те също представляват неимуществени вреди, пряка и непосредствена последица от извършеното от ответника противоправно деяние по чл. 130, ал. 1 НК. Поради това и за тяхната обезвреда той следва да отговаря имуществено пред ищеца (чл. 45, във вр. с чл. 51, ал. 1 и чл. 52 ЗЗД). Ето защо съдът намери, че предявеният от него иск за обезвреда е доказан напълно в своето основание.

По отношение размера му, съдът взе от една страна предвид изживяното от ищеца огорчение от изпитаното унижение от обидните изрази на ответника и изричането им на публично място, при изпълнение на работата на ищеца (р. II от ППВС № 4/1968 г.). От друга страна съдът взе предвид, че претърпените от последния болки и страдания от телесната му повреда са били силни в продължение на -. Те са предизвикани от телесните му увреждания, които по характер са му причинили временно разстройство на здравето, неопасно за живота. По брой обаче тези му леки телесни повреди са множество - -. Към момента са налице и остатъчни явления от същите увреждания, - (т. 3 ЗСМЕ). Следва тук да се отчете и факта, че същите непозволенни увреждания на ищеца са лекувани от -, през които той е бил в отпуск поради временна неработоспособност в трудоспособна възраст, а след връщането му на работа е бил - (р. II от ППВС № 4/1968 г.) Ръководен от тези установени по делото обективни обстоятелства и вземайки предвид възраС.а на ищеца към момента на увреждането му, както и обстоятелството, че горепосочените неимуществени вреди са му причинени от ответника по време на работа, съдът намери, че справедливо обезщетение за същите понесени от ищеца неимуществени вреди от нанесените му обиди и телесни увреждания е сумата от 3000 лева. По делото липсват доказателства ищецът да е допринесъл за настъпването на тези вреди по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД. Поради това дължимото му се за обезвредата им обезщетение от 3000 лева, не следва да бъде намалявано, а предявеният от него иск за присъждането му в същия размер, следва да бъде уважен изцяло, като основателен, така, както е предявен.

Поради основателноС.а му, основателен се явява и предявеният в обективно съединение с него акцесорен иск за заплащане от ответника на обезщетение за забавено изпълнение на това му парично задължение, да обезщети ищеца С.а.зи сума за причинените му неимуществени вреди от обидите и телесните му увреждания. Според нормата на чл. 84, ал. 3 ЗЗД ответникът е изпаднал и без покана в забава да заплати на ищеца това обезщетение от 3000 лева от деня на увреждането му на - г. Поради това му дължи и законната лихва върху същото от деня на забавата му на - г. да го плати до изплащането му (чл. 86, ал. 1 ЗЗД).

При този изход на делото, само ищецът има право да му се присъдят сторените по делото разноси за същото в общ размер от 820 лева (от които 120 лева внесена за производството държавна такса, 400 лева внесено възнаграждение на вещото лице и 300

лева платено адвокатско възнаграждение), които поради това следва да се възложат в тежест на ответника (чл. 78, ал. 1 ГПК). При този изход на делото, последният няма право на разноски (чл. 78, ал. 3 ГПК).

Воден от горните мотиви, С. районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА -, с ЕГН *****, с адрес -, -, да заплати, по банкова сметка с -: -, на -, с ЕГН *****, с адрес -, -, сумата от 3000 лева за обезщетение на причинените му неимуществени вреди – стрес, унижение, болки и страдания от нанесените му обиди и лека телесна повреда на - г. в -, на кръстовището на улиците „-“ и „-“, и законната лихва върху същата сума от - г. до изплащането ѝ, както и сумата от 820 лева за разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред С. окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните по делото.

Съдия при Районен съд – С.: _____